

До українського вояцтва і громадянства

Після тривалої війни (1918—20 рр.) ворог окупував територію незалежної української держави. Під ударами переважних сил ворога, вичерпавши всі можливості і до останку боронячи кожний метр рідної землі, армія Української Народної Республіки відступила з української території, але ні армія, ні український уряд не скапітулювали перед напасником. Ворог загарбув нашу землю, але не зломив вільноподібного духу українського народу. Боротьба в різних формах і спротив окупантові — на Батьківщині і на еміграції — безперервно триває до нинішнього дня. Ця боротьба забрала мільйонові жертви, але водночас вона дала яскравий доказ непохитності волі українського народу мати свою самостійну державу.

Відбуваються важливі історичні події. В конфлікті двох світів чимала роль припадає українцям. Коли ми належно виконаемо політичні й мілітарні завдання, що припадуть на нашу долю, — це буде запорукою здійснення наших національно-державних прағнень. А для гідного виконання цих завдань ми повинні бути об'єднані і підпорядковані единому політично-державному центрові.

Українські Вояки і Громадяни!

Ми, генерали українського війська, що мали щастя і честь вести в бій українське вояцтво під бойовими прапорами Української Народної Республіки і під проводом славної пам'яти Головного Отамана Симона Петлюри, закликаємо Вас всебічно підтримати український Державний Центр, що діє через Українську Національну Раду та її Виконавчий Орган. Для виконання великих і тяжких завдань, що в цю пору спадають на Державний Центр, треба мати моральну й матеріальну підтримку широких кіл українського громадянства. Для допомоги нашим борцям на батьківщині, для налагодження зв'язків з зовнішнім світом, для пропаганди української справи серед чужинців, для плекання наших військових традицій — Державному Центрові потрібна фінансова база. Кличемо всіх, кому дорога справа визволення України, всебічно підтримати проголошену від Виконавчого Органу УНРади

ПОЗИКУ ВІЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

масовим придбанням облігацій. Тим дамо Державному Центрові моральну підтримку і фінансові засоби для визвольної акції.

Вояки й Громадяни!

Ніяка жертва не завелика для святої справи визволення нашої Батьківщини. Покажімо, що ми гідні тих героїв, що полягли у визвольній боротьбі за Україну, що полягли під Крутами, під Львовом, у Зимовому поході, під Базаром та в численних інших боях і вмирають ще й тепер у нерівній боротьбі з ворогом нашої свободи. Поможімо нашему Державному Центрові і цим наблизимо час нашої перемоги, час тріумфу української державної ідеї!

На чужині, в травні 1951 року.

Генерал-полковник Михайлі Омелянович-Павленко

Генерал-поручник Олександер Загродський

Генерал-поручник Володимир Сікевич

Генерал-поручник Олександер Удовиченко

Генерал-хорунжий Олександер Вишнівський

Генерал-хорунжий Роман Дацкевич

Генерал-хорунжий Микола Капустянський

Генерал-хорунжий Михайло Крат

Генерал-хорунжий Борис Палій-Неїло

Генерал-хорунжий Володимир Савченко-Більський

Генерал-хорунжий Михайло Садовський

Генерал-хорунжий Василь Сварика

Генерал-хорунжий Кость Смовський